

V

(Γνωστοποιήσεις)

ΔΙΚΑΙΟΔΟΤΙΚΕΣ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΕΣ

ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ

Απόφαση του Δικαστηρίου (τμήμα μείζονος συνθέσεως) της 10ης Απριλίου 2018 [αίτηση του Landgericht Berlin (Γερμανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Romano Pisciotti κατά Bundesrepublik Deutschland

(Υπόθεση C-191/16) ⁽¹⁾

(Προδικαστική παραπομπή — Ιθαγένεια της Ένωσης — Άρθρα 18 και 21 ΣΛΕΕ — Έκδοση στις Ηνωμένες Πολιτείες της Αμερικής υπηκόου κράτους μέλους που άσκησε το δικαίωμά του ελεύθερης κυκλοφορίας — Συμφωνία εκδόσεως μεταξύ της Ευρωπαϊκής Ένωσης και αυτού του τρίτου κράτους — Πεδίο εφαρμογής του δικαίου της Ένωσης — Απαγόρευση εκδόσεως ισχύουσα μόνο για τους ημεδαπούς — Περιορισμός στην ελεύθερη κυκλοφορία — Δικαιολόγηση στηριζόμενη στην αποτροπή της ατιμωρησίας — Αναλογικότητα — Ενημέρωση του κράτους μέλους καταγωγής του υπηκόου της Ένωσης)

(2018/C 200/02)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Landgericht Berlin

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Romano Pisciotti

κατά

Bundesrepublik Deutschland

Διατακτικό

- 1) Το δίκαιο της Ένωσης έχει την έννοια ότι σε περίπτωση όπως η επίμαχη στην κύρια δίκη, κατά την οποία ένας πολίτης της Ένωσης ο οποίος αποτέλεσε αντικείμενο αιτήσεως εκδόσεως προς τις Ηνωμένες Πολιτείες συνελήφθη, με σκοπό την ενδεχόμενη εκτέλεση της αιτήσεως αυτής, σε κράτος μέλος άλλο από αυτό της ιθαγένειάς του, η περίπτωση του πολίτη αυτού εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής του δικαίου της Ένωσης, εφόσον ο εν λόγω πολίτης άσκησε το δικαίωμά του ελεύθερης κυκλοφορίας εντός της Ευρωπαϊκής Ένωσης και η εν λόγω αίτηση εκδόσεως υποβλήθηκε στο πλαίσιο της Συμφωνίας μεταξύ της Ευρωπαϊκής Ένωσης και των Ηνωμένων Πολιτειών της Αμερικής σχετικά με την έκδοση, της 25ης Ιουνίου 2003.
- 2) Σε περίπτωση όπως η επίμαχη στην κύρια δίκη, κατά την οποία ένας πολίτης της Ένωσης ο οποίος αποτέλεσε αντικείμενο αιτήσεως εκδόσεως προς τις Ηνωμένες Πολιτείες στο πλαίσιο της Συμφωνίας μεταξύ της Ευρωπαϊκής Ένωσης και των Ηνωμένων Πολιτειών της Αμερικής σχετικά με την έκδοση, της 25ης Ιουνίου 2003, συνελήφθη σε κράτος μέλος άλλο από αυτό της ιθαγένειάς του με σκοπό την ενδεχόμενη εκτέλεση της αιτήσεως αυτής, τα άρθρα 18 και 21 ΣΛΕΕ έχουν την έννοια ότι δεν εμποδίζουν το προς ο η αίτηση εκδόσεως κράτος μέλος να διακρίνει, βάσει κανόνα του συνταγματικού δικαίου, μεταξύ των υπηκόων του και των υπηκόων άλλων κρατών μελών και να επιτρέπει την έκδοση αυτή ενώ δεν επιτρέπει την έκδοση των δικών του υπηκόων, εφόσον το προς ο η αίτηση κράτος μέλος έχει παράσχει προηγουμένως στις αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους του οποίου την ιθαγένεια έχει αυτός ο πολίτης τη δυνατότητα να ζητήσουν την έκδοσή του στο πλαίσιο ευρωπαϊκού εντάλματος συλλήψεως και το τελευταίο αυτό κράτος μέλος δεν έχει λάβει κανένα σχετικό μέτρο.

⁽¹⁾ ΕΕ C 270 της 25.7.2016.